

4 Operationeel vreemdelingentoezicht (art. 19 Vw)

4.1 Randvoorwaarden voor operationeel vreemdelingentoezicht

Het operationele binnenlandse vreemdelingentoezicht moet gericht zijn op de bestrijding van illegaal verblijf, met een minimum aan hinder voor derden. Ongerichte uitoefening van toezicht is niet doelmatig. De kans op confrontatie met illegaal verblijf moet reëel zijn.

Het operationele vreemdelingentoezicht kan worden verdeeld in:

- toezicht in het binnenland; dit toezicht is erop gericht illegaal verblijf te beëindigen, en
- toezicht ter bestrijding van illegale immigratie; deze vorm van toezicht is erop gericht illegaal verblijf door illegale immigratie, al dan niet in georganiseerd verband, in een zo vroeg mogelijk stadium tegen te gaan; dit toezicht is tevens gericht op preventie en ontmoediging van toekomstige illegale immigratie.

4.1.1 Operationeel toezicht in het binnenland

Toezicht in het binnenland vindt plaats op grond van concrete aanwijzingen over illegaal verblijf. Als zodanige aanwijzingen zijn in het bijzonder aan te merken:

- informatie van overheidsinstanties, zoals de bevolkingsadministratie, de Gemeentelijke Sociale Dienst of de Dienst voor inspectie en informatie (I-SZW);
- aanwijzingen uit eigen onderzoek van de politie naar aanleiding van signalen uit de eigen organisatie of van derden;
- ervaringsgegevens wegens eerdere constatering van illegaal verblijf of illegale arbeid;
- aanwijzingen die de politie verkrijgt bij een controle van persoonsgegevens die wordt verricht in het kader van de uitoefening van de politietaken.

Indien de politie bij de uitoefening van haar taken toch al persoonsgegevens van burgers verifieert, dient zij als regel ook de nationaliteit en, bij een niet-Nederlandse nationaliteit, de verblijfsstatus te controleren. Een uitzondering kan gelden, indien het belang van de uitvoering van een taak (bijvoorbeeld hulpverlening) rechtvaardigt dat niet of niet onmiddellijk tot vreemdelingentoezicht wordt overgegaan.

In het geval dat een aanwijzing betrekking heeft op een bepaalde plaats of ruimte geldt als uitgangspunt dat iedereen die zich daar bevindt, daadwerkelijk moet worden gecontroleerd. Daardoor wordt uitgesloten dat degenen die met de controle zijn belast, een keuze op uiterlijke kenmerken moeten maken. Het kan echter zijn dat eisen van redelijkheid of doelmatigheid zich verzetten tegen het controleren van alle aanwezige personen. Dit is onder meer het geval, indien iemands identiteit de politie al uit andere hoofde bekend is.

4.1.2 Operationeel toezicht ter bestrijding van illegale immigratie

Om illegaal verblijf in een zo vroeg mogelijk stadium tegen te gaan, kunnen ingereisde personen na grensoverschrijding aan vreemdelingentoezicht worden onderworpen. Dit is onder meer het geval in internationale treinen en bij auto's die de Nederlandse grens zijn gepasseerd. Deze vorm van toezicht is uitsluitend toegestaan ten aanzien van personen van wie mag worden aangenomen dat zij grensgangers zijn. Deze con-

troles vinden plaats, zodra dit redelijkerwijs mogelijk is na grensoverschrijding en nog geen of slechts een geringe vermenging met het binnenlands reizigersverkeer heeft plaatsgevonden. Controles op inreizende personen leveren aanwijzingen op over de mate waarin op een bepaalde route sprake is van illegale immigratie. Het controlebeleid wordt op deze aanwijzingen afgestemd, zodat het toezicht zoveel mogelijk daar plaatsvindt waar de kans op confrontatie met illegale immigratie reëel is.

Alle personen, Nederlanders en niet-Nederlanders, waarvan mag worden aangenomen dat zij grensganger zijn, kunnen aan deze vorm van vreemdelingtoezicht worden onderworpen. Concrete aanwijzingen over illegaal verblijf spelen bij deze vorm van toezicht geen rol.

Een goed inzicht in de verkeersstromen, zowel op de snelwegen, de secundaire wegen als van het internationale treinverkeer, is een essentiële voorwaarde voor een doelmatig controlebeleid. Dit inzicht kan worden verkregen door observatie van de verkeersstromen en analyse van de observatiegegevens. Rapportage omtrent de uitoefening van het mobiel vreemdelingtoezicht geeft uiteindelijk inzicht in de doelmatigheid van dit toezicht. Deze rapportage dient te vermelden: het totaal aantal geobserveerde voertuigen/treinen, het aantal gecontroleerde voertuigen/personen en liet aantal treffers.

Op grond van aanwijzingen over illegale immigratie, verkregen van buitenlandse overheidsinstanties, kan te allen tijde worden overgegaan tot deze vorm van vreemdelingtoezicht. Ook eigen ervaringsgegevens van de Koninklijke Marechaussee, gebaseerd op de hierboven genoemde werkmethode, zijn voldoende aanknopingspunt om over te gaan tot controles.

De controle op auto's die de Nederlandse grens zijn gepasseerd, richt zich met name op de kleinere personenbussen en op personenauto's met overmatige belading van personen en/of bagage. Auto's met buitenlandse kentekens, in het bijzonder Oosteuropese, kunnen te allen tijde steekproefsgewijs worden gecontroleerd. De staat van onderhoud van een voertuig, het type voertuig, geblindeerde ruiten, de rijstijl van de chauffeur, de snelheid van het voertuig en het (kennelijk) bij elkaar horen van meerdere voertuigen, kunnen een rol spelen bij de steekproefsgewijze keuze van te controleren voertuigen.

Bij een controle in internationale treinen worden in beginsel alle grensgangers gecontroleerd. Indien daarvoor de tijd ontbreekt, kan ook hier een steekproefsgewijze controle plaatsvinden. Daarbij kan de hoeveelheid meegenomen bagage een rol spelen. Ook grotere groepen of gezinnen die (kennelijk) gezamenlijk reizen kunnen voorwerp van controle vormen.

4.2 Staande houden ter vaststelling identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie

Krachtens art. 19 Vw zijn de met grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren bevoegd personen staande te houden om de identiteit, nationaliteit en, bij een niet-Nederlandse nationaliteit, de verblijfsrechtelijke positie vast te stellen. Deze bevoegdheid, die uitsluitend op grond van concrete aanwijzingen over illegaal verblijf of ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding mag worden uitgeoefend, betreft in gelijke mate Nederlanders en niet-Nederlanders, aangezien eerst door deze controle de nationaliteit van de betrokkene kan worden vastgesteld.

Op grond van art. 4b, Vw zijn de met het toezicht belaste ambtenaren bevoegd ver-

voermiddelen te onderzoeken waarmee, naar hun redelijk oordeel, personen worden vervoerd met betrekking tot wie zij een toezichthoudende taak hebben. Ook zijn zij bevoegd om van de bestuurder van een voertuig of de schipper van een vaartuig, waarmee personen worden vervoerd ten aanzien van wie zij een toezichthoudende taak hebben, te vorderen dat deze zijn vervoermiddel stilhoudt en naar een door hen aangewezen plaats overbrengt.

De ambtenaren zijn bevoegd inlichtingen te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden, en mogen daarvan kopieën maken (zie ook 5.2).

4.3 Verblifsdocument

Vreemdelingen zijn niet verplicht een identiteitsbewijs bij zich te dragen.

Wel dient de vreemdeling ingevolge art. 19 Vw te bewijzen dat hij over het voorgeschreven identiteitsdocument beschikt. Deze bewijsplicht is niet gelijk aan een draagplicht. Ook als de vreemdeling het document niet bij zich draagt, maar wel in staat is om dit direct in zijn bezit te krijgen, kan hij voldoen aan de op hem rustende bewijsplicht.

In art. 54 Vb worden de documenten genoemd waarmee vreemdelingen zich in Nederland kunnen identificeren. In dit artikel wordt onderscheid gemaakt al naar gelang het betreft:

- vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor bepaalde tijd in Nederland te verblijven (artt. 9 en 9a Vw);
- vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (art. 10 Vw);
- vreemdelingen die een aanvraag om toelating als vluchteling hebben ingediend;
- andere vreemdelingen die niet krachtens art. 9, 9a of art. 10 Vw in Nederland verblijven.

De onderscheiden categorieën vreemdelingen worden hierna onder 4.3.1 t/m 4.3.4 behandeld.

4.3.1 Vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor bepaalde tijd in Nederland te verblijven (artt. 9 en 9a Vw)

Vreemdelingen die houders zijn van een vergunning tot verblijf verkrijgen als identiteitsdocument een afzonderlijk verblifsdokument conform bijlage 5d of 5e W (art. 54, eerste lid, aanhef en onder a, Vb)⁹ art. 31, eerste en tweede lid, W, zie modellen D, E en F).

4.3.2 Vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven

Voor vreemdelingen aan wie het bij of krachtens art. 10 Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, geldt als identiteitsbewijs uitsluitend een verblifsdokument van het door de Minister van Justitie vastgestelde model (art. 54, eerste lid, aanhef en onder b, Vb).

Deze modellen zijn bij art. 30 W vastgesteld als volgt:

- a. voor houders van een vergunning tot vestiging: bijlage 5a, W (zie D80, model A);
- b. voor vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten: bijlage 5b, W (zie D80, model B);
- c. voor vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven: bijlage 5c, W (zie D80, model C).

Deze vreemdelingen zijn derhalve niet verplicht een grensoverschrijdingsdocument te bezitten of de geldigheidsduur van dit document te laten verlengen. De vastgestelde verblijfsdocumenten zijn evenwel niet geldig als document voor grensoverschrijding.

4.3.3 Asielzoekers in het bezit van een elektronisch W-document (art. 54 aanhef en onder b, Vb)

Vreemdelingen die een aanvraag om toelating als vluchteling hebben ingediend worden in het onderzoekscentrum in het bezit gesteld van een registratiekaart meldingsplicht asielzoeker (W-document). Gedurende de asielprocedure is dit document het voorgeschreven identiteitsdocument.

In de fase van de asielprocedure na het Onderzoeks- en Opvangcentrum is aan het elektronisch W-document een aanhangsel toegevoegd, dit om de registratie van de meldingsplicht te kunnen bijhouden. Rij een identiteitscontrole dient de asielzoeker over het W-document en ook over het erbij behorende aanhangsel te beschikken.

Vreemdelingen die houder zijn van een elektronisch W-document genieten voor binnenkomst op het grondgebied van de Schengen-lidstaten geen vrijstelling van het visumvereiste. Aan hen komt evenmin het voorrecht toe van visumvrije bewegingsvrijheid (circulatierecht) binnen het Schengengebied (zie ook A4/2.2.2).

4.3.4 Andere vreemdelingen (dieniet krachtens art. 9, 9a of art. 10 Vw in Nederland verblijven)

Voor deze vreemdelingen geldt als voorgeschreven identiteitspapier het document voor grensoverschrijding op grond waarvan zij toegang tot Nederland hebben (art. 54, eerste lid, aanhef en onder d, Vb).

Deze bepaling is niet alleen van toepassing op vreemdelingen aan wie verblijf gedurende de vrije termijn is toegestaan (art. 8 Vw art. j° 46 Vb), maar ook op vreemdelingen die illegaal in ons land zijn.

Illegaal verblijf als zodanig is bij de Vw niet strafbaar gesteld, maar voor zover dit illegale verblijf berust (of mede berust) op het niet beschikken over een geldig grensoverschrijdingsdocument is de vreemdeling strafbaar wegens het niet voldoen aan de verplichting tot het doen van mededeling van zijn aanwezigheid (art. 59 Vb).

De voor het hebben van toegang tot Nederland vereiste documenten voor grensoverschrijding zijn aangewezen bij art. 41 Vb j° art. 16 en bijlagen 3a en 3b W.

Voor transitpassagiers van vliegtuigen en zeeschepen geldt de speciale regeling van artt. 17 en 18 W.

4.3.4.1 Houders van verblijfsdocumenten van Schengenstaten

Voor vreemdelingen die in het bezit zijn van een verblijfsdocument van een andere Schengenstaat (zie ook C34) geldt, dat zij zich voor ten hoogste drie maanden visumvrij binnen het Schengengebied mogen verplaatsen. Zij dienen hierbij in het bezit te zijn van een geldig reisdocument (art. 21 Schengenuitvoeringsovereenkomst en bijlage 3B, onder c, VV) (zie ook bijlage C39).

4.4 Uitzonderingen op de identificatieplicht

Kinderen beneden de leeftijd van 12 jaar aan wie op grond van art. 9, 9a of 10 Vw verblijf is toegestaan en kinderen van asielzoekers in die leeftijdscategorie

De identificatieplicht voor deze kinderen rust op de ouder(s) bij wie zij inwonen. In het verblijfsdocument van de ouder wordt de aantekening geplaatst: 'geldt tevens voor de inwonende minderjarige kinderen beneden de leeftijd van 12 jaar'.

4.5 Onderzoek verblijfsstatus

Wanneer op grond van een concrete aanwijzing (zie 4.1.1) wordt gecontroleerd en het is niet mogelijk de identiteit en de andere relevante gegevens van de betrokkene met voldoende zekerheid aan de hand van een geschikt document vast te stellen, zal een eigen opgave van de betrokkene omtrent zijn identiteit, nationaliteit en eventueel zijn verblijfsstatus worden gecontroleerd in het CRV.

Deze controle kan de volgende uitkomst hebben:

- de betrokkene komt hierin voor en beschikt over een geldige verblijfsstatus;
- de betrokkene komt hier niet in voor;
- de betrokkene komt hierin voor, maar de opgenomen verblijfsstatus geeft aanleiding tot nader onderzoek.

Wanneer betrokkene niet voorkomt in het CRV zal in de Gemeentelijke Basis Administratie de opgegeven nationaliteit nagegaan worden. Bij een niet-Nederlandse nationaliteit, evenals bij het aantreffen van een verblijfsstatus in het CRV die nader onderzoek behoeft, zal de verblijfsrechtelijke positie moeten worden onderzocht. Indien de betrokkene opgeeft in een andere gemeente te wonen, zal onderzocht worden met inschakeling van de korpschef van de politieregio waaronder de opgegeven gemeente ressorteert. Blijkt dat het de betrokkene niet is toegestaan in Nederland te verblijven, dan zullen jegens hem de maatregelen van toezicht bedoeld in het Vb worden toegepast. Verwijderbare vreemdelingen worden uitgezet met inachtneming van hetgeen hierover in A6 is bepaald.

4.6 Overbrengen naar een plaats bestemd voor verhoor

Als de identiteit en de nationaliteit van de staande gehouden persoon niet aanstonds kunnen worden vastgesteld of als niet aanstonds blijkt dat het hem is toegestaan in Nederland te verblijven, mag hij worden overgebracht naar een plaats van verhoor (art. 19, tweede lid, Vw).

De op de plaats van verhoor opgehouden persoon kan door een ambtenaar belast met de grensbeveiliging of met het toezicht op vreemdelingen worden onderworpen aan een onderzoek aan kleding of lichaam of onderzoeken van bagage (art. 19, vierde lid, Vw juncto art. 5:18, eerste lid, Awb). Laatstgenoemd artikel regelt de bevoegdheid van de toezichthouder.

Ook degene die stelt dat hij Nederlander is, maar dat niet kan aantonen, kan worden onderworpen aan de dwangmiddelen van art. 19 tweede en vierde lid, Vw.

NB: indien de identiteit van de staandegehouden persoon bekend is en onmiddellijk blijkt dat het hem niet is toegestaan in Nederland te verblijven, kan hij op grond van art. 22 Vw worden uitgezet.

4.6.1 Plaats bestemd voor verhoor

Een persoon wordt met toepassing van art. 19, tweede lid, Vw overgebracht naar een plaats van verhoor.

4.6.2 Rechtsbijstand

De overgebrachte persoon dient tijdig op zijn recht op rechtsbijstand van een raadsman te worden gewezen (art. 73 Vb).

Indien hij dat verzoekt, wordt de door hem gewenste raadsman of een via de vreemdelingenpiketdienst van het bureau voor rechtshulp aangewezen raadsman ingelicht. Bij het verhoor kan hij zich laten bijstaan door een raadsman van zijn keuze. Uiteraard moet hij in de gelegenheid worden gesteld onverwijld contact met zijn raadsman op te nemen.

De raadsman heeft vrije toegang tot de opgehouden persoon. Hij kan hem alleen spreken, een en ander onder het vereiste toezicht en zonder dat het onderzoek daardoor mag worden opgehouden.

Het toezicht strekt niet verder dan om te verzekeren dat de opgehouden persoon zich niet aan het onderzoek onttrekt of bescheiden die voor het onderzoek van belang zijn, wegmaakt.

4.6.3 Het verhoor

Indien door moeilijkheden met de taal geen of onvoldoende contact met de opgehouden persoon mogelijk is, dient de hulp van een tolk te worden ingeroepen, die als voldoende bekwaam en objectief kan worden beschouwd.

De noodzakelijke kosten verbonden aan inschakeling van een tolk, kunnen ten laste van het Ministerie van Justitie worden gebracht.

In dringende gevallen behoeft met de aanvang van het verhoor niet te worden gewacht tot de raadsman is verschenen.

Wenst de opgehouden persoon bepaalde vragen niet te beantwoorden voordat hij met zijn raadsman overleg heeft gepleegd, dan wordt die wens zoveel mogelijk geëerbiedigd. De raadsman dient bij het verhoor in de gelegenheid gesteld te worden de nodige opmerkingen te maken.

Als het verhoor dient om de identiteit van de opgehouden persoon vast te stellen, moet hij uitvoerig worden verhoord over zijn levensloop, woonplaatsen, bezochte onderwijsinrichtingen enz. Ook bij derden kan informatie worden ingewonnen. In dit verband is tevens van belang het bepaalde in art. 5:20 van de Awb. De werking van art. 5:13 Awb kan dat belang beperken (zie ook 1.1 en 2.5.1).

4.6.3.1 *Het vastleggen van gegevens met het oog op identificatie*

Vreemdelingen die op onregelmatige wijze Nederland zijn binnengekomen, zijn verplicht zich te laten fotograferen en vingerafdrukken van zich te laten nemen als naar hun identiteit een onderzoek moet worden ingesteld (art. 65 Vb).

Het vingerafdrukken-formulier moet onmiddellijk worden gezonden naar de CRI, Postbus 3016, 2700 KX Zoetermeer, ter attentie van de afdeling Dactyloscopie. Voor de vaststelling van de identiteit van de vreemdeling kan vaak een nuttig gebruik worden gemaakt van de gegevens die bij de CRI beschikbaar zijn.

4.6.3.2 *Onderzoek aan kleding of lichaam en het doorzoeken van bagage*

Voor zover dat voor de vaststelling van de identiteit noodzakelijk is kan de voor verhoor opgehouden persoon aan kleding of lichaam worden onderzocht en kan zijn bagage worden doorzocht (art. 19, vierde lid, Vw).

Van deze bevoegdheid dient een zo beperkt mogelijk gebruik te worden gemaakt.

Een onderzoek aan de kleding of aan het lichaam komt slechts in aanmerking, nadat alle andere middelen tot het vaststellen van de identiteit van de opgehouden persoon zonder resultaat zijn gebleven. Een zodanig onderzoek aan een vrouw mag slechts door een vrouw worden verricht.

In gevallen waarin wordt overwogen om over te gaan tot inwendig lichamelijk onderzoek, mag daartoe uitsluitend worden overgegaan, indien:

- a. sterke aanwijzingen bestaan dat gegevens voor de vaststelling van de identiteit inwendig verborgen worden gehouden, en
- b. voor zodanig onderzoek vooraf toestemming is verkregen van een (hulp-)officier van justitie.

Inwendig lichamenlijk onderzoek dient slechts te worden verricht door een arts dan wel in aanwezigheid van een arts.

4.6.4 Regime waaraan de opgehouden persoon is onderworpen

De opgehouden persoon wordt niet verder beperkt in zijn grondrechten dan wordt gevorderd door het doel van de maatregel en de handhaving van de orde en de veiligheid op de plaats bestemd voor verhoor (art. 73, tweede lid, Vb).

Dit betekent dat voor een opgehouden persoon op enige punten, bijvoorbeeld ten aanzien van het toezicht bij het ontvangen van bezoek en de beperkingen met betrekking tot **correspondentie**, een gunstiger regime geldt dan voor – krachtens het Wetboek van Strafvordering – gedetineerde verdachten.

De opgehouden persoon kan op zijn verzoek in de gelegenheid worden gesteld contact op te nemen met een hulpverlenende instantie, een tolk of met zijn diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger hier te lande. Van deze mogelijkheid dient hij tijdig in kennis te worden gesteld.

4.6.5 Termijn van het ophouden voor verhoor

Een opgehouden persoon kan maximaal gedurende zes uur worden opgehouden op een plaats voor verhoor (art. 19, tweede lid, Vw). Hierbij geldt dat de tijd tussen middernacht en negen uur's morgens niet wordt meegerekend.

4.6.5.1 Bevoegdheid tot verlenging

Indien na de hiervoor genoemde termijn grond bestaat voor het vermoeden dat het de opgehouden persoon niet is toegestaan in Nederland te verblijven, kan de korpschef deze termijn met ten hoogste 48 uur verlengen. Indien het om praktische redenen niet mogelijk is dat de korpschef zelf de beslissing omtrent de verlenging neemt, kan hij een met het toezicht op **vreemdelingen** belaste ambtenaar, die tevens hulpofficier van justitie is, aanwijzen om de hier bedoelde bevoegdheid namens hem uit te oefenen. Deze aanwijzing zal dan bij voorkeur schriftelijk moeten plaatsvinden.

Vorm De **verlenging** van de termijn van ophouding (wijheidsontnemende maatregel) wordt door de korpschef schriftelijk gedagtekend, ondertekend en met redenen omkleed gegeven. Aan de opgehouden persoon wordt een afschrift daarvan uitgeleerd. Hem wordt daarbij (schriftelijk) mededeling gedaan dat hij overeenkomstig art. 34a, eerste lid, Vw tegen deze maatregel beroep in kan stellen bij de rechtbank. Het origineel van dit formulier moet in het archief worden opgeborgen. Het tijdstip, waarop de verlenging van een ophouding is ingegaan, dient te worden aantekend in de vreemdelingenregistratie.

4.6.5.2 Plaats van tenuitvoerlegging indien de termijn is verlengd

De **vrijheidsontneming** ingevolge de verlenging van de termijn van verhoor wordt voltrokken in een politiebureau.

4.6.6 Kennisgeving **aan** derden

De korpschef is in bepaalde gevallen verplicht van zijn beslissing tot verlenging van de termijn kennis te geven aan derden.

Een opgehouden persoon dient te worden medegedeeld dat op zijn verzoek diens verwanten en diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande omtrent de verlenging van de termijn van ophouding in kennis gesteld zullen worden.

4.6.6.1 Bij minderjarigen

De verplichting tot kennisgeving aan derden geldt steeds indien de opgehouden persoon minderjarig is. Dan dient de mededeling, zo daartoe de gelegenheid bestaat, te worden gedaan aan degenen die de ouderlijke macht of de voogdij over de minderjarige uitoefenen.

4.6.6.2 Bij meerderjarigen

Ingeval de opgehouden persoon meerderjarig is, geldt de mededelingsplicht slechts wanneer de betrokkene verzoekt zijn naaste verwanten of de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van zijn land in te lichten.

De vreemdeling die gehuwd is of anderszins een vaste levenspartner heeft, dient de gelegenheid te worden geboden die persoon te doen inlichten omtrent zijn vrijheidsontneming.

De mededeling gebeurt zo mogelijk telefonisch. Indien de mededeling moet worden gedaan aan een persoon buiten Nederland, wordt de snelst mogelijke schriftelijke weg gevolgd.

In dat geval kan het de betrokkene worden toegestaan te telefoneren of te telefaxen.

4.6.6.3

Kennisgevingaan de Britse consul, met het oog op diplomatieke hulp

Ingevolge een tussen Nederland en Groot-Brittannië gesloten overeenkomst dient de betrokken Britse consul steeds – dus ook indien de vreemdeling niet daarom heeft verzocht – **terzake** te worden geïnformeerd, indien de maatregel tegen een Britse onderdaan wordt getroffen met het oog op het verlenen van eventuele diplomatieke of consulaire bijstand. Geef de vreemdeling dan dient contact te worden opgenomen met de IND, teneinde te vernemen hoe dient te worden gehandeld.

4.6.7

Kennisgeving **aan** de IND

De korpschef dient de IND van het toepassen en het beëindigen van een vrijheidsontnemende of een vrijheidsbeperkende maatregel op de hoogte te brengen. Daartoe dient gebruik te worden gemaakt van het formulier model D72.

Vrijheidsbeperkende maatregelen worden genoemd in art. 7a, tweede lid, artt. 17a, 18 en 18 Vw. Vrijheidsontnemende maatregelen worden genoemd in art. 7a, derde lid, artt. 18b, 19, tweede en derde lid en art. 26, eerste lid Vw.

4.6.8

Beëindiging **van** de vrijheidsontneming

Zodra de grond van de vrijheidsontneming niet meer aanwezig is, heft de korpschef de maatregel op. De opheffing moet plaatsvinden:

- als de maximale termijn van ophouding is bereikt;
- wanneer de vreemdeling te kennen geeft Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat;
- zodra het vertrek van de vreemdeling nodig is voor zijn verwijdering;

- als de **identiteit** van de vreemdeling is vastgesteld.

Indien de identiteit van de opgehouden persoon niet kan worden vastgesteld, dan wel niet aanstonds blijkt of de vreemdeling hier te lande mag verblijven, zal er grond zijn voor inbewaringstelling van de vreemdeling (zie A7/3).

In gevallen waarin twijfel bestaat omtrent de **terzake** te volgen gedragslijn dient - zo spoedig mogelijk - contact te worden opgenomen met de IND.

4.6.8.1 *Wijze van opheffing van de vrijheidsontneming*

De korpschef moet de maatregel **uitdrukkelijk** opheffen. Hij kan daarvoor gebruik maken van het formulier **D47**. Het origineel van dit formulier moet in het archief worden opgeborgen; een afschrift wordt aan de vreemdeling uitgereikt.

